

Snežinke.

Plavale, plavale
V zraku snežinke,
Kakor bi pevale
Si žalostinke.

Padale, padale
So na obraz nam,
Da je postajalo
Vedno bolj mráz nam.

A posijalo je
Solnee žareče,
Pa raztopilo je
Majhne in večje.

Samko Cvetkov.

Po zimi v hiši.

Zunaj pada mehki dežek,
Mehki dežek, beli snežek.

Solnce zemlji več ne sije,
Več ne greje te samíje.

Že pobelil je ravnine,
Vrte, loge in planine.

Oj, nam pa gorkó je v sobi
Kot v pomladni solnčni dobi.

Veter piše okrog hiše,
Da na vrtu drevje vzdíše.

Tu igramo se radostni,
Zime v dobi ni mladostni ...

Milka Posavska.

Molčí skrivnostni gozd ...

Molčí skrivnostni gozd, molčí,
V tožne se uglablja sanje,
Kot da premišlja prêšle dni,
Trenutke blažene nekdanje ...

Pod tihi mrak grem skozi gozd
In ž njim molčim in sanjam ž njim ...
Z menoj globoka gre bridkost
In nepokoj — njen póbratim.

Pa pride čas, ko temni gozd
Šumel v vrhovih spet vesel bo,
A duh se moj, bridkosti prost,
Takrat vesel domov povspel bo.

Savo Zagorski.

